

lakások / lakosok

élettörténetek a pécsi Uránvárosból és a berlini Karl-Marx-Allee-ből

A berlini b-wohner csoport (Lidia Tirri és Ylva Queisser), a Pécsi Egyetem Kommunikáció- és Médiatudományi Tanszék és a Robert-Bosch-Alapítvány Kultúrmenedzserprogram közös projektje. Lidia Tirri fényképeivel.

A "Stalinalee – Sztálin sugárút" mint reprezentációs szerepet betöltő sugárút a szocialista Kelet-Berlin nagy presztízsprojektje volt.

Az egykori Sztálin, ma Karl-Marx-Allee-nak nevezett sugárút mentén 14 igazán díszes épület található. Ezek az 1950-es évek elején nőttek ki „Friedrichshain“ munkásnegyedének második világháborús romjaiból. Ott az épületállomány csaknem 70%-a megsemmisült, s nagy volt a lakásínség. A Sztálin sugárút lakásai az átlag embereknek polgári kényelmet kínáltak, olyat, amelyet maguknak soha sem tudtak volna biztosítani. Csempézett fürdőszoba, parkettázott helyiségek, központi fűtés, szemétdobó akna, lift - messze felülmúlva az átlagos bércaszárnyák színvonalát.

Nemes anyagok, gazdag ornamentális díszek borították e lakópalotákat – a moszkvai előképeknek megfelelően. A meissen kerámiából készült világos csempemlokkok tovább erősítették a klasszicista építészet játékos hatását: a házak akár a díszes torták, mintha cukrászmesterek készítették volna őket.

Néhány évvel később Pécsen is megkezdődött egy új, szocialista eszmények szerinti városrész építése. Neve Újmecekalja lett, amelyet később a máig használatos „Uránváros“ elnevezés váltott föl. A városrész névadója a szovjet kezdeményezésre megnyitott uránbánya, amely a több ezres, az ország különböző részeiből idesereglett munkásságnak 1955-től kezdett el lakásokat és később megfelelő városi infrastruktúrát építtetni. A paneles építési technika bevezetése 1960-tól egy nagy kiterjedésű városrész felépítéséhez vezetett, amely nem csak az uránbánya alkalmazottainak biztosított korszerű lakásokat. Az általános lakáshiány idején sok más család is jutott itt fedélhez, s élvezhette a modern, világos és jól fűthető lakások kényelmét. Az uránbánya bezárásáig mégis a bányavállalat maradt a városrész legfontosabb intézménye, amely alkalmazottainak nem csak munkát és lakásokat kínált, hanem továbbképzéseket és szabadidős programokat is.

A kiállítás, amely a pécsi és a berlini lakótelep első lakóival készült interjúkon alapszik, magukat a városlakókat, az ő tapasztalataikat és életútjukat szeretné bemutatni fotók kíséretében. Ily módon nagyon személyes bepillantást nyújtva a két városrész történelmébe, melyek változatos múltja a széles nyilvánosság számára máig ismeretlen maradt.

A kiállítás megtekinthető: 2007. március 9.-
Megnyitó: 2007. március 8.

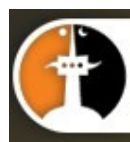
Támogatók / Förderer:

Robert Bosch Stiftung

Közelítés Művészeti Egyesület

Auswärtiges Amt

Kommunikáció- és
Médiatudományi
Tanszék

Lenau Verein

Kontakt: Axel Halling, Lenau Haus Pécs, T/F 332515, email: hallingaxel@yahoo.de